

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

การมีเสรีภาพในการสมาคม องค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) เห็นว่าสิทธิเสรีภาพในการรวมตัวกันนั้นเป็นสิทธิพื้นฐานที่จะนำไปสู่การคุ้มครองสิทธิด้านอื่น ๆ อันจะนำมาซึ่งความก้าวหน้าทางสังคม การพัฒนาที่ยั่งยืน ความเสมอภาคและการต่อต้านความยากจน จะเห็นได้จากอนุสัญญาหลักที่ว่าด้วย เสรีภาพในการสมาคมอันประกอบด้วย (บัณฑิต ธนชัยเศรษฐวุฒิ, 2546, น. 102-103)

อนุสัญญาฉบับที่ 87 ว่าด้วยเสรีภาพในการสมาคมและการคุ้มครองสิทธิในการรวมตัว ซึ่งมีสาระสำคัญคือ ให้ประเทศสมาชิกดำเนินมาตรการที่จำเป็นและเหมาะสมทั้งปวงเพื่อให้มั่นใจว่า

1. คนงานและนายจ้างสามารถใช้สิทธิในการรวมตัวกันได้อย่างเสรีโดยไม่ต้องได้รับการอนุญาตล่วงหน้าและปราศจากการเลือกปฏิบัติ

2. เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องละเว้นการแทรกแซงใด ๆ หรือการขัดขวาง ซึ่งจะเป็นการจำกัดสิทธิในการยกร่างรัฐธรรมนูญและกฎข้อบังคับ การคัดเลือกผู้แทนการจัดการบริหารงานและการดำเนินกิจกรรมขององค์การของคนงานและนายจ้าง

3. องค์การของนายจ้างและคนงานต้องมีสิทธิก่อตั้งและมีเสรีภาพในการเข้าร่วมสหพันธ์และสมาพันธ์ได้ และองค์การสหพันธ์หรือสมาพันธ์ดังกล่าวต้องมีสิทธิเข้าเป็นภาคีกับองค์การระหว่างประเทศของนายจ้างและคนงานได้

ทั้งนี้คำว่า “องค์การ” หมายถึง องค์การใด ๆ ของคนงานหรือของนายจ้าง ที่ส่งเสริมและปกป้องผลประโยชน์ของคนงานหรือนายจ้าง และการนำหลักการของอนุสัญญานี้ไปใช้บังคับกับทหารและตำรวจ ต้องได้รับการพิจารณากำหนดโดยกฎหมายและกฎระเบียบแห่งชาติเท่านั้น

และอนุสัญญาฉบับที่ 98 ว่าด้วยสิทธิในการรวมตัวและการร่วมเจรจาต่อรอง สาระสำคัญของอนุสัญญาคือ ประเทศสมาชิกต้องสร้างกลไกที่เหมาะสมเพื่อ

1. คุ้มครองสิทธิในการรวมตัวกันจากการกระทำใด ๆ อันเป็นการเลือกปฏิบัติในการจ้างงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อการกระทำที่ทำให้คนงานต้องไม่เข้าร่วมสหภาพ หรือต้องสละ

การเป็นสมาชิกของสหภาพแรงงานและเป็นเหตุไต่ออกจางาน หรือมีอคติต่อคนงานโดยอ้างเหตุผลถึงการเป็นสมาชิกสหภาพแรงงาน หรือเพราะว่ามีส่วนร่วมในกิจกรรมของสหภาพแรงงาน

2. องค์การของคนงานและของนายจ้างต้องได้รับการคุ้มครองอย่างเพียงพอจากการกระทำใด ๆ อันเป็นการแทรกแซงซึ่งกันและกันโดยองค์การ หรือโดยหน่วยงานอื่น หรือโดยสมาชิกในการก่อตั้งองค์การในการปฏิบัติงาน หรือในด้านการบริหาร หรือซึ่งมุ่งสนับสนุนการก่อตั้งองค์การของคนงานให้อยู่ภายใต้การควบคุมของนายจ้างหรือองค์การของนายจ้าง

3. ส่งเสริมให้มีการพัฒนาและการใช้ประโยชน์จากกลไกการเจรจาโดยสมัครใจระหว่างนายจ้างหรือองค์การของนายจ้าง กับองค์การของคนงาน เพื่อให้ได้มาซึ่งกฎเกณฑ์ และเงื่อนไขของการจ้างงานมาจากการร่วมเจรจาต่อรอง

การนำหลักการของอนุสัญญานี้ไปใช้บังคับกับทหารและตำรวจ ต้องได้รับการพิจารณา กำหนดโดยกฎหมายและกฎระเบียบแห่งชาติเท่านั้น และอนุสัญญานี้ไม่ใช้บังคับกับข้าราชการซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารของรัฐ และต้องไม่ใช่ไปในทางที่มีอคติต่อสิทธิหรือสถานะของข้าราชการไม่ว่าโดยวิธีการใด

สำหรับประเทศไทยถึงแม้ว่าผู้ใช้แรงงานจะมีการเรียกร้องให้รัฐบาลไทยลงนามในอนุสัญญาทั้งสองฉบับดังกล่าว แต่ก็ยังมิได้มีการปฏิบัติตามข้อเรียกร้องของผู้ใช้แรงงานก็ตาม การสมาคมและการรวมตัวของผู้ใช้แรงงานก็สามารถกระทำได้ ดังปรากฏในพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. 2518 หมวด 7 มาตรา 86 กล่าวว่า สหภาพแรงงานจะมีขึ้นได้ก็ต่ออาศัยอำนาจตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ สหภาพแรงงานต้องมีวัตถุประสงค์เพื่อการแสวงหาและคุ้มครองผลประโยชน์เกี่ยวกับสภาพการจ้างและส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างนายจ้างกับลูกจ้าง และระหว่างลูกจ้างด้วยกัน (เกษมสันต์ วิจารณ์, 2541, น. 202)

ในการรวมตัวกันของผู้ใช้แรงงานเป็นสหภาพแรงงานนั้น อาจมาจากหลายสาเหตุแตกต่างกันไปตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นของสถานประกอบการ แต่มีสิ่งๆที่เหมือนกันก็คือการเป็น "ลัทธิสหภาพแรงงาน" ดังที่ ฌองค์ เพ็ชรประเสริฐ (อ้างถึงใน โชคชัย สุทธาเวช, 2547, น. 31) นำเสนอว่าลัทธิสหภาพแรงงานหมายถึง ภาวะของการรวมกันของผู้ใช้แรงงาน ในลักษณะที่มีอุดมการณ์ มีวิธีการของการรวมตัว เพราะฉะนั้นในเรื่องลัทธิสหภาพแรงงาน จุดใหญ่จะอยู่ที่อุดมการณ์ของภราดรภาพ เสมอภาคและเสรีภาพ และการที่จะปฏิบัติตามหลักการของลัทธิ จำเป็นต้องมีเครื่องมือซึ่งเป็นองค์กรจัดตั้งขึ้นมาเพื่อบรรลุอุดมการณ์ มีนโยบายเพื่อบรรลุเป้าหมาย และมีวิธีการที่จะปฏิบัติซึ่งต้องผ่านมติของคนงานทั้งหมด คนงานอาจจะใช้องค์กรพื้นฐานทางสหภาพแรงงานนี้ผลักดันปัญหาทางการเมือง เพื่อให้บรรลุอุดมการณ์ของสหภาพ

แรงงาน ซึ่งก็คือภราดรภาพ เสมอภาค และเสรีภาพ แต่ลัทธิสหภาพแรงงานนี้ก็ได้หมายความว่า เพียงเฉพาะองค์การจัดตั้งที่เรียกว่าองค์การสหภาพแรงงานซึ่งเป็นพื้นฐานที่สุดเท่านั้น แต่จะหมายรวมถึงองค์การจัดตั้งที่มีลักษณะของพรรคการเมือง หรือองค์การอื่น ๆ ก็ได้

อีกทั้ง ไพบูลย์ แก้วเพทาย (อ้างถึงใน โชคชัย สุทธาเวช, 2547, น. 31-32) ยังสนับสนุนลัทธิสหภาพแรงงานว่า เป็นแนวคิดที่มีนัยทางอุดมการณ์อย่างชัดเจนในการหล่อหลอมสหภาพแรงงานให้เกิดความเข้มแข็งและมุ่งกระจายการจัดตั้งสหภาพแรงงานไปสู่กลุ่มอาชีพต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นชาวไร่ชาวนา ข้าราชการหรืออื่น ๆ โดยเชื่อมั่นว่าความมีเอกภาพเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน มีอิสระในตัวเองจะเกิดพลังต่อรองอันยิ่งใหญ่ และจะทำให้เกิดหลักประกันการพัฒนาระบบประชาธิปไตยในระดับพื้นฐานได้

การรวมตัวเป็นสหภาพแรงงานเฉพาะเพียงแต่ภายในสถานประกอบการ และต่อสู้ภายในขอบเขตของตนเองอย่างเดียว ย่อมไม่สามารถสร้างสหภาพแรงงานที่เข้มแข็งได้อย่างเพียงพอ มีความจำเป็นที่สหภาพแรงงานแต่ละแห่ง จะต้องรวมตัวกันเป็นขบวนการแรงงานในระดับกว้าง (สมยศ พุกษาเกษมสุข, 2546, น. 48) ซึ่งจะเป็นการเสริมความเข้มแข็งให้สหภาพแรงงานอีกทางหนึ่ง

ในการรวมตัวกันของผู้ใช้แรงงานเป็นองค์กรที่ใหญ่ขึ้นกว่าสหภาพแรงงานนั้นสามารถกระทำได้ ดังปรากฏในพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. 2518 ในหมวด 8 มาตรา 120 กล่าวว่าสหภาพแรงงานหรือสหพันธ์แรงงานไม่น้อยกว่าสิบห้าแห่งอาจจัดตั้งสภาองค์การลูกจ้าง เพื่อส่งเสริมการศึกษาและส่งเสริมการแรงงานสัมพันธ์ได้ (เกษมสันต์ วิจารณ์, 2541, น. 237)

ปัจจุบันสภาองค์การลูกจ้างมีทั้งสิ้น 10 สภา (“รายชื่อสภาองค์การลูกจ้าง,” ออนไลน์, 2548) ดังนี้

1. สภาองค์การลูกจ้างสภาแรงงานแห่งประเทศไทย จัดตั้งเมื่อ 14 ก.พ. 2521 สำนักงานเลขที่ 420/393-394 หมู่บ้านทิพวัล 1 ถนนเทพารักษ์ ตำบลเทพารักษ์ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ 10270 โทร/โทรสาร 0-2384-6798, 0-2758-3300 โดยมีนายประเทือง แสงสังข์ เป็นประธาน และนายอมรฤทธิ์ แสงยะรักษ์ เป็นเลขาธิการ

2. สภาองค์การลูกจ้างแรงงานเสรีแห่งชาติ จัดตั้งเมื่อ 29 มี.ค. 2521 สำนักงานเลขที่ 277 หมู่ 3 แขวงราษฎร์บูรณะ กรุงเทพฯ 10140 โทร 0-2427-6506 โทรสาร 0-2428-4543 มีนายสรยุทธ ศิริวรรณ เป็นประธาน และ นางสาวนงนุช ภิรทวันต์ เป็นเลขาธิการ

3. สภาองค์การลูกจ้างแรงงานแห่งประเทศไทย จัดตั้งเมื่อ 27 ม.ค. 2522 สำนักงานเลขที่ 364 หมู่ 1 หมู่บ้านเอื้อพัฒนานาโนเวศน์ ถนนศรีนครินทร์ ตำบลบางแก้ว อำเภอบางพลี

จังหวัดสมุทรปราการ 10540 โทร. 0-2385-8975, 0-2389-5134 โทรสาร 0-2385-7162 โดยมี นายพนัส ไทยล้วน เป็นประธาน และ นายพิชิต พระปัญญา เป็นเลขาธิการ

4. สภาองค์การลูกจ้างสมาพันธ์แรงงานแห่งประเทศไทย จัดตั้งเมื่อ 20 ก.ย. 2526 สำนักงานเลขที่ 420/393-394 หมู่บ้านทิพวัล 1 ถนนเทพารักษ์ ตำบลเทพารักษ์ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ 10270 โทร./โทรสาร 0-2384-0438 โดยมีนายสมศักดิ์ ดวงรัตน์เป็น ประธาน และ นายทวี เตชะธีราวัฒน์ เป็นเลขาธิการ

5. สภาองค์การลูกจ้างสภาลูกจ้างแห่งชาติ จัดตั้งเมื่อ 12 มิ.ย. 2534 สำนักงานเลขที่ 586/126 หมู่ 2 หมู่บ้านชิตีวิลเลจ ตำบลบางปูใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ 10280 โทร./โทรสาร 0-2702-2596 มีนายชิน ทับพลีเป็นประธาน และ นายวีรศนันต์ เทพคู่เป็น เลขาธิการ

6. สภาองค์การลูกจ้างพัฒนาแรงงานแห่งประเทศไทย จัดตั้งเมื่อ 29 ต.ค. 2536 สำนักงานเลขที่ 25/20 ถนนสุขุมวิท (สายเก่า) หมู่บ้านวิภาวิลล์ ตำบลปากน้ำ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ 10280 โทร / โทรสาร 0-2756-5346, 0-2755-2165 มีนายมนัส โกศล เป็น ประธาน และ นายนิคม สองคร เป็นเลขาธิการ

7. สภาองค์การลูกจ้างสมาคมนักกลางแรงงานแห่งประเทศไทย จัดตั้งเมื่อ 06 ม.ค. 2543 สำนักงานเลขที่ 33/1450 หมู่ 10 ถนนลาดพร้าว 54 (โชคชัย 4) แขวงลาดพร้าว เขตลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร 10230 โทร 0 2932 9215 โทรสาร 0 2539 4987 มีนายบรรจง บุญรัตน์ เป็นประธาน และ นางบังอร แสงงาม เป็นเลขาธิการ

8. สภาองค์การลูกจ้างแห่งชาติ จัดตั้งเมื่อ 16 ม.ค. 2547 สำนักงานเลขที่ 1033/37 หมู่ 12 ซอยอุดมสุข 26 ถนนสุขุมวิท 103 แขวงบางนา เขตบางนา กรุงเทพมหานคร 10260 โทร. 0-2334-1956 มีนายสุชาติ ไทยล้วน เป็นประธาน และนายสัมพันธ์ สาธุการ เป็นเลขาธิการ

9. สภาองค์การลูกจ้างสภาแรงงานอุตสาหกรรมเอกชน จัดตั้งเมื่อ 19 ก.พ. 2547 สำนักงานเลขที่ 4 หมู่ 8 ถนนพระยาสุเรนทร์ แขวงสามวาตะวันตกเขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร โทร. 0-2914-0913 มีนายทวี ดียิ่ง เป็นประธาน และ นายธวัชชัย ผลเจริญ เป็นเลขาธิการ

10. สภาองค์การลูกจ้างสภาแรงงานอิสระแห่งประเทศไทย จัดตั้งเมื่อ 4 พ.ค. 2547 สำนักงานเลขที่ 362 หมู่ 13 นวนคร ซอย 3/3 ต. คลองหนึ่ง อ. คลองหลวง จ.ปทุมธานี โทร. 0-2529-1710 ที่อยู่ติดต่อสะดวก 47 หมู่ 13 ต. คลองหนึ่ง อ. คลองหลวง จ. ปทุมธานี 12120

โทรสาร 0-2908-8375, 0-1684-3975 มีนายนคร สุทธิประวัติ เป็นประธาน และ นายชัยพร จันทนา เป็นเลขาธิการ

สภาองค์การลูกจ้างสภาแรงงานอุตสาหกรรมเอกชน จัดตั้งเมื่อ 19 ก.พ. 2547 และได้จัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญครั้งแรกเมื่อวันที่ 7 มีนาคม 2547 ณ ร้านอาหารจันทร์เพ็ญ มีนบุรี กรุงเทพฯ มีสมาชิกที่เข้าร่วมประชุมใหญ่สามัญครั้งแรกจำนวน 20 สหภาพแรงงาน จากจำนวนสมาชิกตามทะเบียน 40 สหภาพ

และการประชุมใหญ่สามัญประจำปี 2548 มีขึ้นในวันที่ 19 มีนาคม 2548 ณ หอประชุมโรงพยาบาลนพรัตนราชธานี กรุงเทพฯ มีสมาชิกเข้าร่วมประชุมใหญ่สามัญประจำปีจำนวน 22 สหภาพแรงงาน ดังนี้

1. สหภาพแรงงานผลิตภัณฑ์สังกะสี
2. สหภาพแรงงานบริษัท บุญรอดบริวเวอรี่ จำกัด
3. สหภาพแรงงานบริษัท ไทยอมฤตบริวเวอรี่ จำกัด
4. สหภาพแรงงานคอสโมอุตสาหกรรม
5. สหภาพแรงงานสยามธานี
6. สหภาพแรงงานโตโยอิงค์ แห่งประเทศไทย
7. สหภาพแรงงานโยชิฮาวาไทย
8. สหภาพแรงงานโตโย-ทีโอเอ ใต้ตั้ง
9. สหภาพแรงงานนิปปอ เม็คคาทรอนิกส์พาร์ทส์ (ประเทศไทย)
10. สหภาพแรงงานไควว่า
11. สหภาพแรงงานผู้จำหน่ายและบริการ
12. สหภาพแรงงานผลิตภัณฑ์อลูมิเนียมและโลหะ
13. สหภาพแรงงานผลิตภัณฑ์อลูมิเนียมไทย
14. สหภาพแรงงานวี เอฟ
15. สหภาพแรงงานทักษิณเอ็นเตอร์ไพรส์
16. สหภาพแรงงานอุตสาหกรรมแว่นตา
17. สหภาพแรงงานอุตสาหกรรมเอฟ แอนด์ อี
18. สหภาพแรงงานผลิตภัณฑ์อลูมิเนียมและโลหะ (ศรีราชา)
19. สหภาพแรงงานคอปรั้าอินเตอร์เนชั่นแนล
20. สหภาพแรงงานคอปรั้าเพื่อชีวิต

21. สหภาพแรงงานประกอบรถยนต์แห่งประเทศไทย

22. สหภาพแรงงานลินฟ็อกซ์

ผู้นำสหภาพแรงงานบางรายสมัครเป็นสมาชิกสหพันธ์แรงงาน, สภาองค์การลูกจ้าง เพราะความเชื่อถ้อยยอมรับกรรมการบริหารบางคนเป็นส่วนตัวหรือเพียงเพื่อมุ่งหวังสิทธิและผลประโยชน์ต่าง ๆ จากการเข้าเป็นสมาชิกของสหพันธ์แรงงานหรือสภาองค์การลูกจ้างแห่งนั้น โดยไม่มีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมการรวมตัวสร้างอำนาจการต่อรองของขบวนการแรงงานส่วนรวมแต่อย่างใด เช่น ต้องการสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นกรรมการสหพันธ์แรงงานหรือสภาองค์การลูกจ้างเพื่อเป็นฐานเข้าสู่ตำแหน่งองค์กรไตรภาคี หรือเกียรติยศชื่อเสียงส่วนตัวและเป็นหนทางยกระดับฐานะทางเศรษฐกิจสังคมของตนเอง เป็นต้น (บัณฑิตย ธนชัยเศรษฐวุฒิ, 2543, น. 220-221)

ดังได้กล่าวแล้วว่า สหภาพแรงงานเป็นองค์กรที่กลุ่มผู้ใช้แรงงานซึ่งมีเป้าหมายเดียวกันมารวมตัวกันเพื่อสร้างอำนาจในการต่อรอง โดยเป็นอำนาจเฉพาะกลุ่ม (สหภาพฯ) นั้น ๆ ซึ่งเป้าหมายในการต่อรองก็เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของแรงงาน ไม่ว่าจะเป็นผลประโยชน์ในรูปของตัวเงินหรือสวัสดิการต่าง ๆ ที่ไม่อยู่ในรูปตัวเงิน โดยในการดำเนินการหรือการเรียกร้องต่าง ๆ อยู่ภายใต้กรอบและขอบเขตของกฎหมาย แต่ในกรณีที่หลากหลาย ๆ สหภาพมารวมตัวกันเป็นองค์กรที่ใหญ่ขึ้น บรรดาผู้นำแรงงานของแต่ละสหภาพฯมีสาเหตุอะไรที่ทำให้ต้องมารวมกลุ่มกัน และมีความคาดหวังอะไรต่อการเข้าเป็นสมาชิกของสภาองค์การลูกจ้างแห่งนี้

ผู้ศึกษาในฐานะที่เป็นสมาชิกของสหภาพแรงงานซึ่งเป็นสมาชิกของสภาองค์การลูกจ้างสภาแรงงานอุตสาหกรรมเอกชน จึงมีความสนใจที่จะศึกษาบรรดาผู้นำแรงงานเหล่านี้ โดยเฉพาะผู้นำแรงงานที่เป็นสมาชิกของสภาองค์การลูกจ้างสภาแรงงานอุตสาหกรรมเอกชน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาถึงสาเหตุในการเข้าเป็นสมาชิกของสภาองค์การลูกจ้างสภาแรงงานอุตสาหกรรมเอกชน
2. เพื่อศึกษาความคาดหวังของผู้นำแรงงานต่อบทบาทของสภาองค์การลูกจ้างสภาแรงงานอุตสาหกรรมเอกชน
3. เพื่อหาแนวทางในการดำเนินงานของสภาฯ เพื่อการพัฒนาแรงงานของสหภาพฯ ในเครือข่าย

ขอบเขตของการศึกษา

ขอบเขตด้านประชากร

ศึกษาเฉพาะกรรมการสหภาพแรงงานที่เป็นสมาชิกของสภาองค์การลูกจ้างสภาแรงงานอุตสาหกรรมเอกชนและได้ส่งตัวแทนเข้าร่วมประชุมใหญ่สามัญประจำปี 2548 ที่ผ่านมา

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาข้อมูลจากหนังสือ ตำรา เอกสารทางวิชาการ สารนิพนธ์ วิทยานิพนธ์ และงานวิจัยต่าง ๆ เพื่อนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการวิจัย และอ้างอิงในส่วนของแนวคิด ทฤษฎี และผลการศึกษาที่เกี่ยวข้อง รวมถึงบันทึกการประชุมของสภาฯ ซึ่งเป็น การประชุมใหญ่สามัญประจำปี 2548 จัดให้มีขึ้นในวันที่ 19 มีนาคม 2548 ณ หอประชุมโรงพยาบาลนพรัตนราชธานี กรุงเทพฯ

นิยามศัพท์ที่ใช้ในการศึกษา

สภาฯ หมายถึง สภาองค์การลูกจ้างสภาแรงงานอุตสาหกรรมเอกชน

สาเหตุในการเข้าเป็นสมาชิกสภาฯ หมายถึง เหตุผลหรือความต้องการในการนำสหภาพแรงงานเข้าเป็นสมาชิกสภาฯ โดยกำหนดสาเหตุในการเข้าเป็นสมาชิกสภาฯ ออกเป็น 2 ระดับคือ ระดับบุคคลและระดับองค์กร

1. สาเหตุในการเข้าเป็นสมาชิกสภาฯ ในระดับบุคคลหมายถึง เหตุผลหรือความต้องการของตัวผู้นำแรงงานเอง ที่จะเข้าเป็นสมาชิกของสภาฯ

2. สาเหตุในการเข้าเป็นสมาชิกสภาฯ ในระดับองค์กรหมายถึง เหตุผลหรือความต้องการของสหภาพแรงงานโดยผ่านทางผู้นำแรงงาน ในการนำสหภาพแรงงานเข้าเป็นสมาชิกของสภาฯ

ความคาดหวังหมายถึง ความคิดเห็นหรือสิ่งที่คาดคิดไว้ว่าจะเกิดขึ้นหรือได้รับ หรือ คาดหมายว่าจะกระทำได้และปรารถนาที่จะไปให้ถึงเป้าหมายที่กำหนดไว้ จากการเข้าเป็นสมาชิก ของสภาฯ

ผู้นำแรงงานหมายถึง บุคคลที่ได้รับการคัดเลือกจากสมาชิกสหภาพแรงงานให้ เป็น กรรมการบริหารสหภาพแรงงานและเป็นสหภาพแรงงานที่เป็นสมาชิกของสภาฯ ผู้นำแรงงานที่ ทำการศึกษา คือ ผู้ที่ดำรงตำแหน่งประธาน รองประธาน เลขานุการ และเหรัญญิก